

I. Disposicions generals

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

35

CONVENI entre el Govern espanyol i el Govern macedoni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni, fet a Madrid el 20 de juny de 2005. («BOE» 2, de 3-1-2006.)

CONVENI ENTRE EL GOVERN ESPANYOL I EL GOVERN MACEDONI PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Govern espanyol i el Govern macedoni, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

- a) a l'Estat espanyol:
  - (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
  - (ii) l'impost sobre societats;
  - (iii) l'impost sobre la renda de no residents;
  - (iv) l'impost sobre patrimoni, i

- (v) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni;

(denominats d'ara endavant «impost espanyol»).

- b) a l'Estat macedoni:
  - (i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
  - (ii) l'impost sobre els beneficis, i
  - (iii) l'impost sobre patrimoni;

(denominats d'ara endavant «impost macedoni»).

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin amb posterioritat a la signatura del Conveni i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals respectives.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) l'expressió «Estat espanyol», utilitzada en sentit geogràfic, significa el territori espanyol, incloent-hi les àrees exteriors al seu mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, l'Estat espanyol exerceixi o pugui exercir en el futur jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) l'expressió «Estat macedoni», utilitzada en sentit geogràfic, significa el territori macedoni, incloent-hi la seva terra ferma i les aigües i els fons dels seus llacs, sobre els quals tingui jurisdicció o drets de sobirania als efectes de l'exploració, explotació, conservació i gestió dels recursos naturals, d'acord amb la seva legislació interna i el dret internacional;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen l'Estat espanyol o l'Estat macedoni, segons el context;

d) el terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

f) el terme «empresa» s'aplica a la realització de qualsevol activitat econòmica;

g) les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un

Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

h) l'expressió «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell, aeronau o vehicle de carretera explotat per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual estigui situada en un Estat contractant, excepte quan el vaixell, l'aeronau o el vehicle de carretera s'explotin únicament entre punts situats en l'altre Estat contractant;

i) l'expressió «autoritat competent» significa:

i) en el cas de l'Administració espanyola: el ministre d'Economia i Hisenda o el seu representant autoritzat;

ii) en el cas de l'Administració macedònia: el Ministeri d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

j) el terme «nacional» significa:

i) una persona física que posseeixi la nacionalitat d'un Estat contractant;

ii) una persona jurídica, societat de persones («partnership») o associació constituïda d'acord amb la legislació vigent en un Estat contractant.

k) l'expressió «activitat econòmica» inclou la prestació de serveis professionals i d'altres activitats de caràcter independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió no definida en aquest Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent, té el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, estigui subjecta a imposició en aquest per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també a aquest Estat i a les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, no obstant això, les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a l'Estat esmentat, o pel patrimoni situat en el mateix Estat.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident exclusivament de l'Estat on tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en els dos estats, es considera resident exclusivament de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en què la persona esmentada té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident exclusivament de l'Estat on viu habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o no ho fa en cap d'aquests, es considera resident exclusivament de l'Estat del qual sigui nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o no n'és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants resolen el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident dels dos estats contractants, es considera resident

exclusivament de l'Estat contractant en què hi hagi la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

a) les seus de direcció;

b) les sucursals;

c) les oficines;

d) les fàbriques;

e) els tallers, i

f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra de construcció, instal·lació o muntatge només constitueix establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformats per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades als subapartats a) a e), amb la condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 6, actuï per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que l'esmentada persona realitzi per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les esmentades a l'apartat 4 i que, si haguessin estat realitzades per mitjà d'un lloc fix de negocis, no haurien determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel mer fet que realitzi les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'establi-

ment permanent o d'una altra manera), no converteix per si mateix qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'exploracions agrícoles o forestals) situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant en què els béns estiguin situats. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells, aeronaus i vehicles de carretera no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen igualment a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, a menys que l'empresa realitzi la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en el dit Estat. Si l'empresa du a terme la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant dugui a terme la seva activitat en l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, en cada Estat contractant s'han d'atribuir a l'establiment permanent esmentat els beneficis que aquest hauria pogut obtenir si fos una empresa diferent i separada que realitzés les mateixes o similars activitats, en condicions iguals o similars i tractés amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per tal de determinar el benefici de l'establiment permanent es permet deduir les despeses fetes per als fins de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per als mateixos fins, tant si s'efectuen a l'Estat contractant en què es troba l'establiment permanent com en una altra part.

4. Mentre sigui usual en un Estat contractant determinar els beneficis imputables a un establiment permanent sobre la base d'un repartiment dels beneficis totals de la empresa entre les seves diverses parts, el que estableix l'apartat 2 no impedeix que aquest Estat contractant determini d'aquesta manera els beneficis imposables; tanmateix, el mètode de repartiment adoptat ha de ser tal que el resultat obtingut estigui d'acord amb els principis que conté aquest article.

5. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquest per part d'establiment permanent per a l'empresa.

6. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any pel mateix mètode, a menys que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

7. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separadament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquests no han de quedar afectades per les del present article.

Article 8. *Trànsit internacional.*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells, aeronaus o vehicles de carretera en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim està a bord d'un vaixell, es considera situada a l'Estat contractant on hi hagi el port base del vaixell, o si no existeix tal port base, a l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota el vaixell.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un consorci («pool»), en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i en un cas i en l'altre les dues empreses estiguin unides, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que haurien estat obtinguts per una de les empreses si no existissin les esmentades condicions, i que de fet no s'han produït a causa d'aquestes, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre's a imposició en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat —i sotmeti, en conseqüència, a imposició— els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses han estat les que s'hagin convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de practicar l'ajust que escaigui a la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar aquest ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat con-

tractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests dividends també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigít no pot excedir el:

a) 5 per cent de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (diferent d'una societat personalista «partnership») que posseeixi directament almenys el 10 per cent del capital de la societat que paga els dividends;

b) 15 per cent de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, excepte en la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals sigui un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests interessos també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixen i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigít no pot excedir el 5 per cent de l'import brut dels interessos.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos esmentats en l'apartat 1 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què el perceptor sigui resident si l'esmentat perceptor és el beneficiari efectiu dels interessos, i aquests es paguen:

a) en relació amb la venda a crèdit d'equips industrials, comercials o científics,

b) en relació amb la venda a crèdit de mercaderia per part d'una empresa a una altra empresa, o

c) per raó de crèdits a llarg termini (5 anys o més) concedits per un banc.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor o sense i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i lots units a aquests títols, així com qualssevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixen les rendes. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos als efectes d'aquest article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui el mateix Estat, una subdivisió política, una entitat local o un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret el deute pel qual es paguen els interessos, i que en suporti la càrrega, els esmentats interessos s'han de considerar procedents de l'Estat en què estigui situat l'establiment permanent.

7. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, la quantia en excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 12. *Cànons o regalies.*

1. Els cànons o regalies procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals sigui un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

2. No obstant això, els esmentats cànons o regalies també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixen i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànons o regalies és un resident de l'altre Estat contractant l'impost així exigít no pot excedir el 5 per cent de l'import brut dels esmentats cànons o regalies.

3. El terme «cànons» o «regalies» fet servir en aquest article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànons o regalies, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànons o regalies, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànons o regalies està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Els cànonos o regalies es consideren procedents d'un Estat contractant quan el pagador sigui el mateix Estat, una subdivisió política, una entitat local o un resident d'aquest Estat. Quan, tanmateix, el pagador dels cànonos o regalies sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànonos o regalies, i que en suport de la càrrega, els esmentats cànonos o regalies s'han de considerar procedents de l'Estat en què estigui situat l'establiment permanent.

6. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les quals un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànonos o regalies, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, la quantia en excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 13. *Guanyos de capital.*

1. Els guanyos que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles tal com els defineix l'article 6, situats en l'altre Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guanyos derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, compresos els guanyos derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. Els guanyos derivats de l'alienació de vaixells, aeronaus o vehicles de carretera explotats en trànsit internacional o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells, aeronaus o vehicles de carretera, només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanyos obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions o participacions similars el patrimoni dels quals consisteixi en més d'un 50%, directament o indirectament, en béns immobles situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

5. Els guanyos derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14. *Rendes del treball.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat a menys que l'ocupació es tingui en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació es du a terme d'aquesta manera, les remuneracions derivades d'aquesta es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació exercida en l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) el perceptor roman a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'exercici fiscal considerat, i

b) les remuneracions les paga un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, o en nom seu, i

c) les remuneracions no les suporta un establiment permanent que l'ocupador tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una ocupació exercida a bord d'un vaixell, aeronau o vehicle de carretera, explotat en trànsit internacional, es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un Consell d'Administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 16. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat s'atribueixin no al mateix artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual es facin les activitats de l'artista o esportista.

Article 17. *Pensions.*

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 18. *Funció pública.*

1.

a) Els sous, salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, els esmentats sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) és nacional d'aquest Estat; o

(ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2.

a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, ja sigui directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, les esmentades pensions només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 14, 15, 16 i 17 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 19. *Estudiants.*

Les quantitats que rebí per cobrir les seves despeses de manteniment, estudis o formació pràctica un estudiant, un aprenent o una persona en pràctiques que sigui, o n'hagi estat immediatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que es trobi a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'únic fi de prosseguir els seus estudis o formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat sempre que procedixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles del present Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari de les esmentades rendes, resident d'un Estat contractant, dugui a terme en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7.

CAPÍTOL IV

Imposició del patrimoni

Article 21. *Patrimoni.*

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6, que posseeixi un resident d'un Estat contractant i estigui situat en l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant posseeixi en l'altre Estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. El patrimoni constituït per vaixells, aeronaus o vehicles de carretera explotats en trànsit internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació de tals vaixells, aeronaus o vehicles de carretera, només es pot sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 22. *Eliminació de la doble imposició.*

1. La doble imposició s'evita d'acord amb les disposicions de la respectiva legislació interna dels estats con-

tractants o d'acord amb les següents disposicions, subjectes a la legislació interna dels estats contractants:

a) Quan un resident d'un Estat contractant obtingui rendes o posseeixi elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions del present Conveni, es puguin sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant, l'Estat esmentat en primer lloc ha de permetre:

i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident pel mateix import igual a l'impost sobre la renda pagat en aquest altre Estat;

ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident pel mateix import a l'impost pagat en aquest altre Estat sobre aquests elements patrimonials;

iii) la deducció de l'impost sobre societats o de l'impost sobre els beneficis efectivament pagat per la societat que reparteix els dividends, corresponent als beneficis amb càrrec als quals els esmentats dividends es paguen, es concedeix d'acord amb la legislació interna de l'Estat esmentat en primer lloc.

No obstant això, aquesta deducció, en qualsevol dels casos, no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o de l'impost sobre el patrimoni, calculats abans de la deducció, corresponent a la renda o als elements patrimonials que es puguin sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició del present Conveni les rendes obtingudes per un resident d'un Estat contractant, o el patrimoni que posseeixi, estiguin exempts d'impostos en aquest Estat, l'esmentat Estat pot prendre en consideració, no obstant això, les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o del patrimoni d'aquest resident.

CAPÍTOL VI

Disposicions especials

Article 23. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un Estat contractant no poden estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'hi exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, la present disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant no poden estar sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que facin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorgui als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11 o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànons i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició de l'esmentada empresa, en les mateixes condicions que si s'han pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets

amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni sotmès a imposició de l'esmentada empresa en les mateixes condicions que si s'han contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals estigui totalment o parcialment posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no es poden sotmetre a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions del present article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 24. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no estigui d'acord amb les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos previstos pel dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins dels tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme amb les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot per si mateixa arribar a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis que preveu el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que plantegi la interpretació o aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos que no preveu el Conveni.

4. A fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors, les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament, fins i tot en el si d'una Comissió mixta integrada per elles mateixes o els seus representants.

Article 25. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposa el present Conveni o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos de qualsevol naturalesa i denominació exigibles pels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves entitats locals, en la mesura que l'esmentada imposició no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat pels articles 1 i 2. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir secreta de la mateixa manera que la informació obtinguda basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només s'ha de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos als quals es fa referència a la primera frase, dels procediments declaratius o executius relatius als esmentats impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Aquestes

persones o autoritats només han de fer servir aquesta informació per a aquests fins. Poden revelar la informació en les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 es poden interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic («ordre public»).

Article 26. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 27. *Entrada en vigor.*

1. Cadascun dels estats contractants ha de notificar a l'altre per via diplomàtica que s'han complert els procediments exigits pel seu dret intern per a l'entrada en vigor del present Conveni. El Conveni entra en vigor en la data de l'última d'aquestes notificacions i les seves disposicions tenen efecte:

a) en relació amb els impostos retinguts en la font, sobre les rendes pagades o meritades a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor;

b) en relació amb altres impostos sobre les rendes i impostos sobre el patrimoni, respecte de les rendes o el patrimoni corresponents als períodes impositius que comencin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què el Conveni entri en vigor.

Article 28. *Denúncia.*

El Conveni roman en vigor mentre no el denunciï un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni, per via diplomàtica, transcorregut un termini de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, notificant-ho almenys amb sis mesos d'antelació al final de qualsevol any civil. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

a) en relació amb els impostos retinguts en la font, sobre les rendes pagades o meritades a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de l'any civil següent a aquell en què es notifiqui la denúncia;

b) en relació amb altres impostos sobre les rendes i impostos sobre el patrimoni, respecte de les rendes o el patrimoni corresponents als períodes impositius que comencin a partir del dia 1 de gener, inclusivament, de

l'any civil següent a aquell en què es notifiquei la denúncia.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat el present Conveni.

Fet en doble exemplar a Madrid el 20 de juny de 2005, en les llengües espanyola, macedònia i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre els textos en macedoni i espanyol, preval el text en llengua anglesa.

Pel Govern espanyol,

Pel Govern macedoni,

Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,

Ilinka Mitreva,

Ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació

Ministra d'Afers Exteriors

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Govern espanyol i el Govern macedoni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'article 2, apartat 3

S'entén que l'impost macedoni sobre el patrimoni comprèn els impostos locals macedonis.

II. Amb referència als articles 6 a 21

Els beneficis que preveuen els articles 6 a 21 del present Conveni no són aplicables a les persones que gaudeixin de beneficis fiscals especials en virtut:

a) d'una llei aplicable en qualsevol dels estats contractants a la qual es faci referència en un bescanvi de notes entre aquests; o

b) una llei de naturalesa similar promulgada amb posterioritat.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat el present Protocol.

Fet en doble exemplar a Madrid, el 20 de juny de 2005, en les llengües espanyola, macedònia i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència entre els textos en macedoni i espanyol, preval el text en llengua anglesa.

Pel Govern espanyol,

Pel Govern macedoni,

Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,

Ilinka Mitreva,

Ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació

Ministra d'Afers Exteriors

El present Conveni va entrar en vigor l'1 de desembre de 2005, data de l'última notificació encreuada entre les parts de compliment dels procediments exigits pel dret intern respectiu, segons estableix el seu article 27.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 19 de desembre de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

40

ORDRE APA/4139/2005, de 23 de desembre, per la qual es modifica l'annex V del Reial decret 58/2005, de 21 de gener, pel qual s'adopten mesures de protecció contra la introducció i difusió al territori nacional i de la Comunitat Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i trànsit cap a països tercers. («BOE» 2, de 3-1-2006.)

El Reial decret 58/2005, de 21 de gener, pel que s'adopten mesures de protecció contra la introducció i difusió al territori nacional i de la Comunitat Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i trànsit cap a països tercers, va incorporar a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2000/29/CE del Consell, de 8 de maig de 2000, relativa a les mesures de protecció contra la introducció a la Comunitat d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals i contra la seva propagació a l'interior de la Comunitat, i les modificacions posteriors, l'última de les quals va ser la Directiva 2005/16/CE de la Comissió, de 2 de març de 2005, per la qual es modifiquen els annexos I a V de la Directiva 2000/29/CE del Consell.

Posteriorment ha estat modificada per la Directiva 2005/77/CE de la Comissió, d'11 de novembre de 2005, per la qual es modifica l'annex V de la Directiva 2000/29/CE, del Consell, de 8 de maig de 2000, relativa a les mesures de protecció contra la introducció a la Comunitat d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals i contra la seva propagació a l'interior de la Comunitat.

De conformitat amb l'habilitació que estableix la disposició final segona del Reial decret esmentat, mitjançant el present Ordre s'incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2005/77/CE. Per raons de seguretat jurídica se substitueix complet el punt 2.4 de la secció I de la part A del Reial decret 58/2005, de 21 de gener.

En l'elaboració de la present disposició han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, dispo:

Article únic. *Modificació de l'annex V del Reial decret 58/2005.*

El punt 2.4 de la secció I de la part A de l'annex V del Reial decret 58/2005, de 21 de gener, pel qual s'adopten mesures de protecció contra la introducció i difusió al territori nacional i de la Comunitat Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i trànsit cap a països tercers, se substitueix pel text següent:

«Llavors i bulbs d'*Allium ascalonicum* L., *Allium soca* L. i *Allium schoenoprasum* L., destinats a la plantació, i vegetals d'*Allium porrum* L., destinats a la plantació, Llavors de *Medicago sativa* L., Llavors d'*Helianthus annuus* L., *Lycopersicon lycopersicum* (L.) Karsten ex Farw. i *Phaseolus* L.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present Ordre entra en vigor el dia 1 de maig de 2006.

Madrid, 23 de desembre de 2005.

ESPINOSA MANGANA